

mig, det ærede Flertal har stødt til Side, men jeg har en tiende endnu, inden jeg forlader Dygruppen øst for Store-Belt; det er Linien fra Grønningen gennem Dyrehaven til Hørsholm. Det er en Bane, som ogsaa har været vedtagen her i Thinget, og som man længes meget efter. Jeg tror, at særlig de ærede Medlemmer fra Kjøbenhavn vilde indlægge sig en Del Fortjeneste ved at optage den med. De fleste af disse Spørgsmaal have vi tidligere forhandlet her i Thinget, og de have været optagne i Lovforslag, som vi have vedtaget. Det har da vel været Thingets Mening, at de skulde gennemføres, men nu lægger den ærede Komite, det ærede Flertal dem aldeles til Side og udstyder dem til Rittenhundrede og Grønmaal, som man siger, det er en ganske mærkelig Stilling. Jeg vil gjerne tro, at de ikke alle kunne blive udførte i den nærmeste Fremtid, men jeg vil dog antage, at vi gjerne kunne overveie, om de skulde sættes bagved, ved Siden af eller foran de her foreslaaede Baner; det kunde vi da nok faae overveiet, inden de 18 Aar vare forløbne, og det var det, jeg mente. Jeg kommer nu til Fyn og skjøner da ikke rettere, end at f. Ex. Linien Nyborg—Klinge og videre henad Faaborg til i alle Maader er ligesaa berettiget og begrundet som f. Ex. Linien Odense—Bogensø. Ogsaa Linien Mønslev—Kjerteminde er et ret fornøieligt lille Stykke Bane, i Serdeleshed, naar Hensyn tages til det rige Fiskeri, som drives i Store-Belt. Gaa vi dernæst til Jylland, have vi jo en Bane, der er ønsket, som er bleven projekteret, og som man har forhandlet om, nemlig Banen fra Aalborg til Thisted, og da ganske naturlig ogsaa en fra Aggersund til Hjerritslev, ligesom ogsaa det Forslag er ret rimeligt, som det ærede Medlem fra Lemvig (Aberg) har stillet om en Linie Bemb—Lemvig; men heller ikke disse Linier ere optagne. I Vendsyssel have vi jo den for Enhver, som vil se paa Kortet, aabenbart tiltalende Linie fra Hjørring eller maaske snarere Brønderslev til Løkken. Jeg veed ikke, om ikke Skibsfarten og Stageniensernes store Loyalitet maatte fortjene en Bane fra Frederikshavn til Stagen; det er i alt Fald et Spørgsmaal, der kunde fortjene en grundigere Overveielse, end jeg antager, det ærede Flertal har skjenket den. Jeg veed ikke, om Linien Udbyhøj til Hobro eller Mariager er tagen i Betragtning, men det er en Strækning, som nok kunde fortjene at komme under Overveielse. Jeg veed heller ikke, om ikke en Linie fra Viborg til Beien Station f. Ex. kunde erstatte den røde Linie, som Flertallet ikke vil have, fra Silkeborg til Hjørding, men jeg vil dog antage, at en saadan Længdebane gennem Midten af Jylland, Eschernings gamle Tanke, har en stor Del for sig, og det meget ærede Flertal, der i Følge Betænkningen har reist fra Altona til Kiel baade før og efter der blev nogen Bane

der — det vil ses af Betænkningen Sp. 1131 — maa indrømme mig, at der er megen Sandfynlighed for, at en saadan Bane, der har saa ubestridte Egne paa begge Sider, vil have stor Betydning for Landet. Jeg har nu tilladt mig at nævne 18 Baner, der vistnok ere fuldt saa begrundede som de, hvoril det ærede Flertal nu i Slutningen af Mars 1877 vil binde Regeringen og Rigsdagen for 18 Aar. Jeg skjøner ikke rettere, end at Meningen med nu at vise Sagen tilbage til det høitærede Udvalg vistnok maa være den, enten at det høitærede Udvalg indskrænker sin Opgave til kun at behandle Regeringens specielle Forslag, eller at det virkelig oplager til Undersøgelse alle de Projekter, som have været fremme, ledsagebe af ret gode Oplysninger, eller som have foreligget for os i saadan Stikelse, at vi have vedtaget dem her, søgt Retningslinier for dem, drøftet dem og udtalt os for og imod dem. Det maa da undersøges, i hvilken Kollision de maatte komme med hinanden, og hvilke Linier der maatte fremmes, for at vi kunne faae ikke et af enkelte Stykker sammensat Forslag, der var nødvendigt for at samle et Flertal i Udvalget, men en virkelig Overførsel over, hvad man tænker sig som et fremtidigt Net af Sernbaner for Landet. Der er vistnok ved Vedtagelsen af det foreliggende Forslag Intet foregribet med Hensyn til, hvad Udvalget vil gjøre. Man forlanger kun, saavidt jeg har forstaaet det ærede Medlem, der har stillet Forslaget, en nærmere Drøftelse, og i saa Henseende kan jeg ikke skjøne rettere, end at han var i fuld Samklang med Hovedpointen i Mindretallets Fremstilling, hvorfor jeg ogsaa har hørt, at den ærede Ordfører for Mindretallet ikke skal have modsat sig det ærede Medlems Forslag. Jeg tror ogsaa, at den overværende Del af Thinget, som ikke vil indblande noget særligt Politisk i denne Sag, som ikke vil binde nogen Interesse dertil, ikke vil lave en Piedestal eller skabe en særlig Styrke for Regeringen ved at faae et ubrugeligt Forslag frem, der vil kræve saa stort et Arbejde, maa kunne være enig om, at Meget taler for, at Sagen paaany omhyggelig undersøges og drøftes. At der dertil skulde ligge en Uvillie imod at fremme Sernbanesagen, kan jeg ikke se; det tror jeg ikke er Thingets Mening. Der er vist kun meget faa Medlemmer, som ikke ville fremme denne Side af vor materielle Udvikling paa samme Maade og i samme funde Forstand som de andre Sider; men det er naturligt, at vi efter den raske Udvikling, som vi have haft, ikke ønske for pludseligt og for stærkt at gribe an, saa meget mindre som der synes at være et Omslag i vore økonomiske Forhold her i Landet, og som det synes, at vi skulde mærke haarde Følger dels af tidligere Svindel, dels af en daarlig Høst. Vi kunne heller ikke vide, om denne ikke kan blive efterfulgt af en anden daarlig Høst, i hvilket Til-